

● PEPCA KARDELJ
OB SMRTI PRIJATELJA IN SOBORCA

TITOVA REVOLUCIJA SE NADALJUJE

V teh trenutkih mi je težko govoriti o Titu. Pred dobrim letom me je tolažil ob boleči izgubi Eda, mojega moža in njegovega zvestega borca in tovariša, danes pa je tudi ta knjiga za vselej zaprta.

Imel je izreden občutek za človeka, nikdar se ni postavil nad sogovornika, ampak je znal z vsakim navezati stik. Nikdar ni pušal odprtih vprašanj. Vsakemu je povedal, če mu je bilo kaj všeč. Že tako dolgo se poznavava...

Poznala sva se 34 let, z mojim možem pa sta se srečala že sedem let prej. Lahko rečem, da je njuno prijateljstvo in sodelovanje trajalo skoraj neprekinjeno od leta 1934 in to ne le v domovini, ampak tudi ko sta bila v Sovjetski zvezi in kasneje med vojno, po osvoboditvi, do zadnjega dne. Ostaja mnogo lepih skupnih spominov, žal pa ju danes ni več.

Vsi ljudje žalujejo in nam izrekajo najtoplejšje besede ob Titovem odhodu, vendar pa je to zame še nekaj več, saj sva bila res tako dobra prijatelja... Seveda ni bilo vedno posuto s cvetjem, ker prinaša vsaka revolucija tudi težke trenutke, katerim se tudi mi nismo mogli izogniti.

Dejstvo je, da je Tito odšel, vendar pa ostaja v vseh nas vest, da živimo v njegovem času in da smo bili prisotni v tem obdobju... Menim, da je to za vsakega našega človeka, za vsakega revolucionarja velika stvar, kajti veliki uspehi, ki smo jih dosegli, niso veliki samo za nas Jugoslovane, z nami jih zdaj delijo tudi vsi narodi, ki danes prav tako obžalujejo, da našega Tita ni več. Mislim, da bodo nadaljevali njegovo delo. Kar smo skupaj dosegli in to, čemur je bil Tito vizionar in predhodnik, daje upanje, da se bo ta revolucija nadaljevala še z večjim uspehom kot doslej.

DEVETI MAJ

Topništvo zmagovitih zavezniških armad je v zgodnjih jutranjih urah 9. maja l. 1945 naznanjalo svetu, da sta fašistični zavojevalec in njegov uničevalni stroj dokončno strta, da so zadnji ostanki premagancev položili orožje pred noge zmagovalcev. Za vse svobode željno in miroljubno človeštvo ni pomembnejšega dne. Ta dan bo za vedno ostal simbol zmage, zmage svetlobe nad temo, zmage človeka nad nečlovekom. Tudi naša slavna vojska narodnoosvobodilnega boja in revolucije, naša fronta bratstva in enotnosti, vse naše prebivalstvo na ta dan pred petintridesetimi leti slavnostno triumfirajo. Zauštile so se težke solze naših mater in sestra, prenehali so teči potoki krvi borcev in naših ljudi, ugasnile so peči krematorijev, pojenjali so zadnji plameni naših požganih domov in mest. Mine so prenehale rušiti mostove in tunele prog in cest, rodila se je težko priborjena in še težje pričakovana svoboda vseh naših narodov in narodnosti v bratski skupnosti, v enotni Titovi Jugoslaviji.

Tovariš Tito, naša legenda, naš poveljnik, ideolog revolucije, neumorni borec za svobodo in mir v svetu, je že konec l. 1944 našim oboroženim narodnoosvobodilnim silam in pravkar ustanovljeni Jugoslovanski ljudski armadi izdal vojno povelje: »Pohiite s pripravami, preobrazbo NOV in POJ in čimprej začnite z ofenzivnimi operacijami. Z bliskovitimi operaci-

jami. Z bliskovitimi in nenadnimi napadi najprej razbite obe sovražnikovi krili in potem silovito in nezadržno prodirajte ob jadranski obali k Soči, Gorici in Trstu z ene ter k Podravini in Koroški z druge strani. V zgornjem toku Drave, Soče, Karavank in Julijskih Alp sklenite obroč krilnih armad, zrinete potolčene vojske sovražnikov kar najdlje v notranjost Slovenije in jih tam dokončno uničite.«

Tako je tudi bilo. Začele so se operacije — najprej bitke IV. armade za obalni pas, Bosno, Liko, Primorje, Istro in Primorsko, nato III. armade na Donavi in v Podravini ter I. in II. armade na Sremski fronti.

Rezultati uspešno uresničene zgodovinskega strateškega načrta vrhovnega poveljnika JLA in maršala Jugoslavije so bili: dokončna osvoboditev Jugoslavije, Istre, Primorja in Koroške; ubitih 140.000 in ujetih 240.000 sovražnikovih vojakov s številnimi njihovimi generali na čelu s feldmaršalom von Lehtom, poveljnikom nemške fašistične armade skupine E ozroma Balkan. Vojni plen je bil obilen. Na kupih vojaške opreme se je med drugim znašlo 2.900 topov, 180.000 pušk, 31.000 brzostrelk in mitraljezov, 9.700 kamionov, 480 tankov, 140 bojnih letal in tako naprej. Vse to dovolj zgovorno govori o zamahu, širini, pravilno načrtovanih in izvedenih operacijah naših slavni armad in partizanskih korpusov v globokem zaledju sovražnika, še zlasti 7. in 9. slovenskega ter 10. hrvaškega korpusa in enot IV. operativne cone Slovenije in Štajerske.

Po številnih znamenitih in slavni bitkah ter bojih od Mostarja naprej po unski, kninski, bileški in reški operaciji, po bitkah v Sremsu, na Donavi, Ilovi, Kolpi in končni bitki za Trst ter ne nazadnje po silovitem preganjanju sovražnika, ko so naše armade v 28 dneh prešle prek 600 km dolgo pot, po vsem tem predstavljajo ti mejniki tako po svojem temeljnem konceptu kot po oblikah, načinu in hitrosti izvajanja najbogatejši zaklad v zgodovini voj-

skovanja naših narodov za učenje vojaških veščin, za pravilno in hrabro poveljevanje in vodenje tudi v najzapletenejših operacijah sodobne armade.

Naša slavna partizanska korpusa — 7. in 9. — ter enote IV. operativne cone so bistveno pripomogle k zmagi, svobodi in nadaljnjemu razvoju naše vojske in vojne veščine, pa k obnovi porušene domovine in razvoju socialistične Jugoslavije.

Vso vojno, zlasti pa od l. 1943 dalje, ko so bile ustanovljene naše imenovane strateške partizanske enote, pa do zaključnih operacij so te enote nenehno vodile težke boje in nase vezale dokaj močne sile fašistične vojske na Slovenskem. Iz več sovražnikovih ofenziv so te enote prihajale vedno močnejše, bolj prekaljene in izkušene. Zato tudi v zadnjem udarcu na sovražnika okoli Trsta, Gorice, Ljubljane, v redki operaciji, in zapiranju prehodov prek Karavank in Savinskih alp, naše sile v globokem sovražnikovem zaledju niso čakale križem rok. Vedele so, da svoboda ne pride sama in zanjo so skupaj z drugimi enotami JLA krvavele in se hrabro bojevale prav do zadnjega dne.

Ljubljana je vse do zadnje ure bojev za svobodo poslušala nenehno regljanje streljanih in odmevov detonacij granat in min z Orleja, Molnika, Golovca, Krma in Polhograjskih dolomitov. Na teh položajih so še v zadnjih bojih kovalе bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov naša slavna XV. in XVIII. divizija 7. korpusa, Dolomitski odred in XXIX. udarna Hercegovska divizija. Skupaj so se bojevali do zadnje ure 8. maja in 9. maja v zgodnjih jutranjih urah zmagoslavno vkorakale v Ljubljano. K tej slavni zmagi je tudi Ljubljana sama skozi svojo vojno dajala svoj veliki prispevek. Bila je v žarišču nenehni boj in neizprosne boja ter zato tudi postala prvo mesto heroj.

FRANC SOTLAR

● PROGRAMSKO-VOLILNA SEJA OS ZS

GOSPODARSKA USTALITEV IN SINDIKATI

Ocena gospodarjenja za lasko leto, poslovanje delovnih organizacij v letošnjem letu, izvajanje politike zaposlovanja in naloge pri družbeni in gospodarski ustalitvi so bile teme, o katerih je bil govor v osrednji točki dnevnega reda na programsko volilni seji sindikalnega sveta občine Ljubljana Moste-Polje v drugi polovici meseca aprila. V nadaljevanju seje so člani sveta sprejeli še statutarni sklep in poslovnik o notranji organizaciji in načinu delovanja občinskega sveta in tako uresničili pobudo maršala Tita o demokratizaciji odnosov in kolektivnem delu ter odgovornosti tudi v tej družbenopolitični organizaciji. Ponovno so izvolili Andrijo Vlahoviča za predsednika sveta, Marinko Juvancičevo za podpredsednico, za sekretarko pa Marijano Šturbej. Izvolili so tudi pet novih članov občinskega sveta namesto tistih, ki ne morejo več opravljati svoje dolžnosti zaradi odhoda na druga delovna mesta.

Nadaljevanje na 13. strani

V avli občinske skupščine je 22. aprila ob 70-letnici rojstva velikega revolucionarja in našega častnega občana Edvarda Kardelja predsednik skupščine občine Marjan Moškrč odkril njegov doprni kip. Odkritja spomenika so se udeležili Franc Leskošek-Luka, dr. Marijan Breclj, Marjan Orožen, Vlado Beznik, Marjan Rožič in drugi družbenopolitični delavci.

D. J.

● PROGRAMSKO-VOLILNA KONFERENCA ZKS LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Enotnost — jamstvo tudi naprej

Programsko-volilna konferenca ZKS občine Ljubljana Moste-Polje je ob navzočnosti petih članov CK ZKS — Igorja Uršiča, Marjana Orožna, Francke Strmole, Poldeta Mačka in Staše Rejc — in ok. 150 delegatov osnovnih organizacij ZK obravnavala oceno družbenopolitičnih in družbenogospodarskih razmer v občini. Uvodne misli je podal predsednik občinske konference ZK Dino Kodarin.

Pri oceni gospodarjenja v letu 1979 je Dino Kodarin izhajal iz dokaj stabilnih notranjih političnih razmer in nadaljeval: Nepricakovani preobrati v svetovnih gospodarskih gibanjih (vrtoglavo višanje cen nafte), naravne nesreče, neskladja v zunanjetrgovinski menjavi ter nekatere subjektivne slabosti so ob prekomerni porabi vseh vrst pripeljale naše gospodarstvo v položaj, ki bi

lahko resno ogrozil uresničevanje načrtovanega razvoja in družbeni standard. Zavedajoč se nastalega položaja, smo komunisti na vseh ravneh naše organiziranosti posvetili največjo pozornost utrditvi gospodarstva in uveljavljanju samoupravljanja kot edini alternativi za uspešno reševanje vseh odprtih družbenih problemov.

Nadaljevanje na 4. strani

Odlično uspeli referendum

20. april. Nedelja. Za mnoge taka kot mnoge druge, za krajane krajevnih skupnosti Most, Novih Jarš, Polja, Štepanjskega naselja in Zelene jame pa zgodovinsko pomembna, kajti ta dan so se na referendumu odločali za samoupravno in prostorsko

preoblikovanje svojih krajevnih skupnosti.

To je bila nedelja, ki bo zapisana v naši politični kroniki kot dan, ko so se krajani omenjenih KS odločili za šest novih krajevnih skupnosti. Število krajevnih skupnosti v občini se je tako povzpelo na 23.

Nadaljevanje na 2. strani

V dvorani je zazvenela Internacionala

Bili smo nič — bodimo vse!

Pod tem geslom je izzvenela svečana osrednja proslava v mogočen prikaz bojev in zmag naprednega revolucionarnega delavstva pred vojno, borcev in aktivistov med NOB in revolucijo, delovnih ljudi in občanov pri graditvi naše samoupravne socialistične družbe.

Proslave so se udeležili mnogi predvojni revolucionarji, španski borci, narodni heroji, voditelji upora in socialistične graditve, gosti zlasti iz Bileče in Plužin ter več tisoč delovnih ljudi in občanov občine in mesta. Slavnostni govornik, predsednik OS /S Andrija Vlahovič pa je v svojem govoru izhajal iz utemeljitve občinskega praznika in prešel na našo povojno graditev.

Osvoboditev pred 35 leti je pomenila uresničitev hotenj in vizijo prejšnjih generacij o svobodi človeka in osvoboditvi delavca. Lahko rečemo, da je osvoboditev pred 35 leti že nosila v sebi pogoje za ustvaritev novega družbenega reda, ki ga svet kot sistema ni poznal. Gre za socialistično samoupravljanje.

Nadaljevanje na 3. strani

● PROGRAMSKO-VOLILNA KONFERENCA ZKS LJUBLJANA MOSTE-POLJE

ENOTNOST — JAMSTVO TUDI NAPREJ

(Nadaljevanje s 1. strani)

Zavedali smo se, da so ustaljeni ukrepi neizprosni, nismo pa pričakovali tako ostrih posledic, kot jih čutijo danes nekateri OZD v naši občini zaradi delovanja ukrepov na področju deviznega poslovanja in politike cen (Saturnus, Totra, Izolirka, Julon, Papirnica Vevče, Kolinška in še nekateri).

Posebno pozornost je posvetil predsednik ustalitenim prizadevanjem, ki so postala osrednje gibalno in aktivnost v vseh samoupravnih sredstvih in družbenopolitičnih organizacijah, ter podčrtal: V akcijo za uresničevanje stabilizacije smo šli s političnim prepričanjem, da za nastale razmere ne gre kritizirati državnih organov in ukrepov. Obstaja vrsta političnih dogovorov, ki zahtevajo od vseh sredin, da prispevajo svoj delež k ustalitvi z odpravljanjem lastnih slabosti pri delu in poslovanju, iskanjem novih programov, dohodkovnimi povezavami in preusmeritvami proizvodnje. Kjer so se pravočasno tako obnašali, so težave manjše kot tam, kjer so čakali. V mnogih primerih pa se kaže tudi upravičenost kritike nekaterih ukrepov, predvsem zaradi njihovega linearnega delovanja, ki prizadeva v enaki meri

NIKO BAMBIČ — Izolirka

V Izolirki smo se že v začetku 1979. leta lotili konkretnih nalog, ki so bile opredeljene v našem sanacijskem programu. Napravljen je bil tako, da je predvideval modernizacijo tehnoloških in delovnih postopkov, povečanje produktivnosti, ureditev nagajevanja po delu, boljše izkoriščanje delovnega časa in discipline, posodobitev zastarele organizacije dela, povečano skrb za izobraževanje in druge ukrepe za boljše gospodarjenje. Situacija, v katero plovemo danes, pa je bistveno drugačna. To kaže povečanje cen naših osnovnih reprodukcijskih materialov, in sicer bitumna za 51,5%, drugih surovin pa od 20–30%.

Večje probleme imamo tudi zaradi pomanjkanja uvoženih surovin. Zato uporabljamo domače surovine, kar pa nas postavlja v podrejeni položaj nasproti nekaterim našim konkurencom, ki surovine lahko uvažajo.

Zaradi vseh teh vzrokov smo že v začetku februarja letošnjega leta znižali osebne dohodke, in sicer od 10% do 15,9% v februarju in 11% v marcu. To pa nam je začelo odpirati nove probleme: delavci, ki delajo v obratu strešne lepence, so presežili proizvodne plane za 17%, osebni dohodek pa se jim je zmanjšal za 15%. Taka situacija pa negira tudi delitev po delu...

njanju birokratskih, tehnokratskih odnosov na drugi strani. Zavedati se moramo, da je vsaka prekinitev dela uperjena zoper sistem samoupravljanja, ker je zunaj njega in torej v sredini, ki se poslužuje take oblike reševanja odprtih zadev, samoupravni odnosi niso dovolj razviti.

Tovariš Kodarin je poseben del

ljani in v občini smo preprečili spreminjanje zborov delavcev v glasovalne aparate. Z uveljavljanjem družbenega planiranja postajajo vse oblike svobodne menjave dela sestavni del samoupravnih planov.

Med slabosti sodi tudi podcenjevanje pobud delavcev. O tem pojavu je tovariš predsednik sodil: K temu prispevajo deleži tudi delavci sami, ker so preveč nagnjeni k poudarjanju svojih pravic, pozabljajo pa na dolžnosti. Vse preveč je še lažne solidarnosti in anarhičnega razumevanja samoupravljanja. Odsotnost z dela kot pomembna sestavina merjenja produktivnosti dela je tudi v naši občini neupravičeno visoka. Zaradi bolezenskih dopustov dosegamo ponekod tudi preko 10-odstotno odsotnost od dela. Hvale vredna je akcija sindikata in zbora združenega dela občinske skupščine, ki sta se družno lotila analize in ukrepov za opravo tega negativnega pojava.

Neznanje, podjetniška in skupinsko-lastniška miselnost so velike ovire pri uresničevanju zakona o združenem delu in politike stabilizacije, je poudaril Dino Kodarin in nadaljeval: V času, ko bi moralo biti spoznanje o nujnosti združevanja dela in sredstev na dohodkovnih osnovah sestavni del zavesti vsakega člana naše družbe, smo še vedno priče primerov ščuvanja delavcev proti združevanju. Delavci temu ne bi smeli nasaditi. Razredni pristop k združevanju dela in sredstev na dohodkovnih osnovah ne pozna tovarniških plotov.

Klub omejitveni politiki zaposlovanja, začrtani v resoluciji, ugotavljamo, da prekoračujemo plansko sprejete stopnje — predvsem v gradbeništvu: V tem srednjeročnem obdobju smo se dogovorili za dvoodstotno rast zaposlovanja, ki jo krepko presegamo. To se odraža v počasnejši rasti produktivnosti dela, vse večjih potrebah po komunalni in stanovanjski gradnji in ne nazadnje tudi slabši delovni disciplini.

Komunisti na odgovornih poslovnih funkcijah in v samoupravnih organih bodo morali posvetiti zaposlovanju večjo pozornost in ga uvrstiti v ustaljene programe. Vsi organi in organizacije ZK bodo morali preverjati uresničevanje teh programov ter ugotavljati odgovornost za odstopanje.

In kako je naša občina vple-

tena v razvoj mesta? Tovariš predsednik: Pred dvema letoma smo ugotavljali neko zaostajanje naše občine v primerjavi z razvojem Ljubljane. Opozorili smo na nesprejemljivo politiko oblikovanja mestnih predelov, ki nosijo ime po strukturi njenih prebivalcev in njihovih dejavnosti. Zavrnili smo politiko koncentracije neprijetnih, vendar družbeno nepogrešljivih institucij — od gospodarstva prek zdravstva in šolstva in varstva — samo na nekaterih področjih. Vse to smo utemeljili s tem, da smo v naši občini gradili le manjša stanovanja in veliko število samskih domov (polovica vseh v Ljubljani), da se stanje v zdravstvenem varstvu, šolstvu in otroškem varstvu kljub uspešnemu uresničevanju programa obeh samopripek ni izboljšalo. Posebno pereče smo ugotavljali stanje glede preskrbe, saj smo bili v Ljubljani s 4500 kv. m. prodajnih površin krepko na repu. In kaj smo doslej spremenili? Rekli bi precej, ne moremo pa še biti zadovoljni.

Ob gradnji objektov iz II. samopripevka so uspešni premiki tudi na drugih področjih. Vse od Šmartinske ceste do Golovca pa do Janč je naša občina veliko gradbišče. Gradimo tovarne in energetske objekte (Julon, Rog, Indons, Toplarna), stanovanja (Fužine in Nove Jarše), trgovine (Mercator v Polju, tržnica v Mostah), komunalne objekte (vodovod na Lipoglavu, v Javoru, Dobronjah, Bizoviku in Polju), Šmartinsko cesto kot moderno štiripasovnico, cesto od Dolskega na Klopce in od Prežganja do Tujega grma, pošto, banko in

PETER GRUM — Obnova

Ker izhajam iz tozda, ki je specializiran za stanovanjsko gradnjo, bi rad opozoril na stališča v zvezi z uresničevanjem kongresnih sklepov o stanovanjskem gospodarstvu. V naši organizaciji združenega dela se že dalj časa srečujemo s težavami pri sklepanju samoupravnih sporazumov med dejavniki stanovanjske gradnje, kar onemogoča hitrejšo reševanje tega problema. Posledica takega stanja: ni stanovanj, gradbeni delavci nimajo zagotovljenega kontinuiranega dela, pričakovalci stanovanj imajo neizkoriščen privarčevani denar in nezrabiljena ostajajo namenska sredstva.

postajo milice v Polju in tako naprej.

Komunisti se še posebno veselimo gradnje doma občanov v središču Most, posvečenega španskim borcem, za katerega smo dali pobudo v okviru akcije Človek, delo, kultura in ga utemeljili na posebni seji občinske konference, namenjeni kulturni problematiki.

Kljub pozitivnim dosežkom v prizadevanjih za vključitev naše občine v enakomeren in enakopraven razvoj Ljubljane, ki niso majhni, pa imamo še vedno upravičen občutek, da smo potisnjeni v ozadje, kadar so v obravnavi naši problemi na ravni mesta. Še vedno smo edina občina v Ljubljani, ki ne premore celodnevne šole. V Štepanjskem naselju se srečujemo s problemom prešolanja otrok na druge šole, na nekaterih šolah grozi tretja izmena. Pri gradnji doma starejših občanov se zapleta zaradi vsiljevanja nižjih standardov, kot jih imajo že zgrajeni domovi. Sprašujemo se, zakaj se morajo zaostrovati odnosi v Ljubljani, kadar gre za razvoj Most.

Svojo sodbo o razvoju občine Ljubljana Moste-Polje v okviru mesta Ljubljane je zaključil: Ponoviti velja že sprejeto stališče, da ne moremo pristajati na to, da bi ponekod bili peta, zadnja občina v Ljubljani, ki velja za proletarsko občino, katere močan in osveščen delavski razred v kritičnih trenutkih brani in pred-

Delavka Julona (Foto: T. Pinter)

stavlja politično oporo naprednim silam naše družbe v boju zoper tehnokratizem, liberalizem, malomeščanstvo in druge pojave, ovirajoče hitrejši razvoj samoupravne demokracije navse to smo sicer ponosni, vendar bo naš ponos lahko še večji, če bomo kot občinska skupnost delovnih ljudi in občanov še več prispevali k skladnejšemu razvoju mesta in uveljavljanju njegovih in naših interesov kot občanov, ki živimo v Ljubljani. S smelim pristopom k gradnji nove stanovanjske soseske Fužine to dokazujemo. (Tudi uspeh rokometne reprezentacije je velik prispevek tega dela mesta k ugledu Ljubljane).

Svojo uvodno razmišljanje je Dino Kodarin zaključil takole: Z opravljanjem delom smo lahko kljub nekaterim kritičnim ugotovitvam zadovoljni. Napredek je viden povsod. Vsak napredek pa nujno vodi tudi v protislovja. Novo se mora s preživelim spopadati, da se lahko uveljavi. Samozadovoljstvo ne more biti mesta med nami. Pred nami so nove naloge. Pri njihovem uresničevanju se bomo morali spopadati z malomeščanstvom, oportunizmom, komercializacijo, potrošniško miselnostjo in drugimi pojavi, ki so v nasprotju s politiko ZK. V spopadih z nosilci teh pojavov se bomo morali marsikdaj tudi komu zameriti.

Enotni bomo kos še tako težkim nalogam. Jasno postavljeni cilji in enotnost pri njihovem uresničevanju nam jamčijo svetlo prihodnost.

Programsko-volilna konferenca je celovito obravnavala družbenopolitične razmere v občini, ocenila uresničevanje politike ZK in njenih organov, sprejela programsko usmeritev za prihodnje delo in opravila kadrovske spremembe, o čemer smo že poročali v prejšnji številki Naše skupnosti. SAL

NINA JEVŠNIK — Saturnus

Neselektivni pristop slovenske SISEOT k reguliranju uvoza in izvoza z ene strani, z druge strani pa pomanjkanje enotnih meril za sklepanje samoupravnih sporazumov v okviru SISEOT v republikah in avtonomnih pokrajinah, so povzročili neenakopraven položaj našega tozda z drugimi proizvajalci kovinske embalaže v Jugoslaviji.

Do sedaj je vsa leta naš tozda Tovarna embalaže dosegel najboljše poslovne rezultate v skupini embalažerjev (po doseženi produktivnosti, kvaliteti in doseženem dohodku na zaposlenega), zaradi teh ukrepov pa je prvi, ki ustavlja svoje delo. Zaradi nejasnosti pri razporejanju deviz pa je ohromljeno tudi samoupravno sporazumevanje o odstotku deviz in si temeljna organizacija tudi na ta način ne more pomagati.

Zaradi vsega tega je tozda Tovarna embalaže že prenehala izdelovati posamezne proizvode in omejila dobavo kupcem. Naš tozda bo tako prisiljen preusmeriti se v predelovalca pločevine in opravljati svojo dejavnost le uslužnostno, tj. izdelovati embalažo iz kupčeve pločevine... Kljub temu, da se bomo v Saturnusu poizkušali preusmeriti v drugo proizvodnjo, pa bo problem na jugoslovanskem trgu ostal, le prenesen bo na prehranbeno, konzervno, kemično in drugo industrijo, ki te proizvode nujno potrebuje in se bo morda pomagala kdo ve kako sama, medtem ko bo najmodernejše opremljena tovarna kovinske embalaže v Jugoslaviji (Saturnus) brez dela....

MILAN JELENC — izvršni sekretar za družbenoekonomske odnose

Težavnost ocenjevanja sedanjih družbenogospodarskih razmer izhaja predvsem iz dejstva, da smo na začetkih premagovanja in odpravljanja vrste gospodarskih problemov, ki so zaradi nestabilnosti v našem družbenoekonomskem razvoju. Zavedati se moramo, da težave pri zunanjetrgovinski menjavi, investicijah, cenah, planiranju in delitvi dohodka niso nastale nenkrat, ampak so rezultat dolgotrajnejšega kopičenja ovir tako sistemskih kot povsem operativno poslovnega značaja. Izhajajoč iz tega dejstva nam mora biti jasno, da je utrditve gospodarstva dolgotrajen proces in da se bomo morali stabilizacijsko obnašati vse naslednje srednjeročno obdobje.

S tem v zvezi je posebno izpostavljena vloga in odgovornost ZK v vseh subjektivnih političnega sistema in ne samo v združenem delu. Doseči je treba, da postane reševanje in odpravljanje problemov gospodarjenja sestavni del trajnega delovanja članstva ZK ter da je imperativ uresničevanja politike gospodarske stabilizacije osnova za mobilizacijo vseh delovnih ljudi...

...Pri planiranju gre letos zlasti za dve stvari: — za usklajevanje planskih dokumentov za leto 1980 z resolucijo in družbenim dogovorom in — za pripravo srednjeročnih planskih dokumentov.

V zvezi s prvo ugotavljamo, da je do 24. 3. svojo obveznost izpolnilo komaj polovica tozдов, čeprav je bil rok postavljen do 10. 3. Na spisku tistih, ki svojih obveznosti niso izpolnili, najdemo vrsto velikih delovnih organizacij, za katere ne moremo reči, da niso dovolj strokovno sposobne (Emona, Gradis, SCT, Papirnica Vevče in še nekateri). Takšen odnos do spoštovanja družbenih meril si v današnjih razmerah težko zamišljamo. Pa ne gre samo za odgovornost do spoštovanja družbenih dokumentov ali za izpolnitev neke obveznosti, ampak gre predvsem za odgovornost poslovnih in strokovnih delavcev do lastnih organizacij združenega dela, do lastnega kolektiva, gre za odgovornost pri ravnanju z družbenimi sredstvi...

...Že letošnji poslovni rezultati za prvo trimesečje kažejo, da so in bodo bistveno zmanjšale možnosti za ustvarjanje dohodka. Takšno situacijo imamo po prvem trimesečju predvsem v tistih industrijskih organizacijah združenega dela, ki so vezane na uvoz surovin in materiala: v drugi polovici leta pa je treba pričakovati zmanjšanje obsega v proizvodnji tudi v gradbeništvu. Poleg tega se nam v zadnjem času pogosto pojavljajo tudi razna izsiljevanja v medsebojnih poslovnih odnosih, kjer si močnejša stran, pod krinko samoupravnega sporazuma, povečuje ustvarjeni dohodek z vsiljenimi visokimi cenami proizvodov.

tiste, ki se ustrezno obnašajo, kot one, ki delajo nasprotno.

Ko je razpravljal o spreminjanju družbenogospodarskega položaja delavca, je sodil, da je potekalo počasneje, kot smo to načrtovali in ugotovili: Večkrat smo se soočali z nesamoupravnim obnašanjem, ki se je kazalo v prekinitvah dela na eni in v ohr-

svojih uvodnih misli posvetil svobodni menjavi dela in počasnemu spreminjanju družbenogospodarskega položaja delavca, ki se odraža tudi pri uveljavljanju svobodne menjave dela med delavci v TOZD in delovnih skupnostih skupnih služb. Pri tem je posebno podčrtal: Z odločno akcijo komunistov v Ljub-

STAŠA REJC — izvršna sekretarka za področje svobodne menjave dela

V Sloveniji smo potrebovali veliko časa za pravno ureditev reformnih načel, ki naj bi prihodnjim generacijam učencev zagotovila boljše izobraževanje z odpravo dvotirnosti (šolanje za delo in šolanje za nadaljnje izobraževanje), večjo horizontalno in vertikalno prihodnost; uveljavljanje neprekinjenega izobraževanja, ki bo omogočil izboljšanje izobraževalne strukture že zaposlenih (študij iz dela in ob delu); enakopravnost izobraževanja pred vstopom na delo; načelo usmerjanja kot del izobraževalnega procesa in kadrovske politike, saj pričakujemo, da bomo z usmerjenim izobraževanjem usposobili delavce, ki jih naše združeno delo potrebuje.

Preobrazba vzgoje in izobraževanja bo potekala v naši občini v specifičnih razmerah. Materialna osnova za uresničitev samoupravno in politično dogovorjenih sklepov je nezadovoljiva na vseh stopnjah vzgojnoizobraževalnega procesa. Zaradi intenzivne stanovanjske gradnje so bila vsa dosedanja prizadevanja, da bi se stanje izboljšalo, neuspešna. Najbolj kritično je stanje v osnovnem šolstvu.